

Sygn. akt VU 3441/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Emilia Łopatowska

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę

na skutek odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 16 kwietnia 2014r. sygn. (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu W. K. prawo do emerytury od dnia 07 lutego 2014 roku;**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz ubezpieczonego W. K. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt V U 3441/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 kwietnia 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił W. K. prawa do emerytury, z uwagi na brak wymaganego stażu 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia:

- od 7 lipca 1971 roku do 31 stycznia 1977 roku w Zakładach (...) w W. na stanowisku przygotowacza mieszanek i roztworów, zwijacza wyrobów z tworzyw, zestawiacz mieszanek i roztworów, aparatowy procesów suszenia i kalcynacji, ponieważ uznał, iż na podstawie posiadanej dokumentacji nie można dokładnie określić charakteru pracy, a wymienione w świadectwie pracy stanowiska nie są zgodne (z wyjątkiem zestawiacz mieszanek i roztworów) ze stanowiskami wymienionymi w Zarządzeniu Nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 roku),

- od 16 lutego 1977 roku do 3 września 1977 roku w Wytwórni (...) w R. na stanowisku przyuczenie spawacza, spawacza, spawacza elektrycznego, ponieważ organ rentowy nie był w stanie dokładnie ustalić, w jakim okresie wnioskodawca wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, a ponadto stanowisko przyuczenie spawacza nie znajduje potwierdzenia w Zarządzeniu nr 7 Ministra Hutnictwa i Przemysłu maszynowego z dnia 19 maja 1983 roku,

- od 19 marca 1979 roku do 30 września 1982 roku w Przedsiębiorstwie (...) W. Kierownictwo (...) Zespołu (...) na stanowisku monter- spawacz, ponieważ organ rentowy na podstawie posiadanej dokumentacji nie mógł ustalić przynależności resortowej zakładu pracy oraz ściśle określić stanowiska i charakteru pracy, a stanowisko monter- spawacz nie jest zgodne z rodzajem pracy wymienionym w rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku,

- od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1992 roku w Zakładzie (...) we W. od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1992 roku, ponieważ stanowisko motorowy i robotnik przy pracach ciężkich, nie są zgodne ze stanowiskami wymienionymi w wykazie Zarządzenia Nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 roku.

W dniu 22 kwietnia 2014 roku odwołanie od powyższej decyzji wniósł W. K., wnosząc o jej zmianę przez przyznanie mu prawa do emerytury i zaliczenie do okresu pracy w warunkach szczególnych wszystkich zakwestionowanych przez organ rentowy okresów zatrudnienia.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powielając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

W piśmie procesowym z dnia 23 stycznia 2015 roku, pełnomocnik wnioskodawcy popierał wniesione odwołanie i wniósł o przyznanie skarżącemu wcześniejszej emerytury uznając, że praca w spornych okresach nie uznanych przez organ rentowy, była wykonywana jako praca w warunkach szkodliwych przyjmując, że:

a) praca w Zakładach (...) w W. w okresie od 07.07.1971 do 31.01.1977 r. wykonywana była:

- na stanowisku zestawiacz mieszanek i roztworów tj. na stanowisku wymienionym w **Załączniku A dziale IV poz. 17 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przy produkcji i przetwórstwie żywic i tworzyw sztucznych oraz produkcji surowców, półproduktów i środków pomocniczych stosowanych do ich produkcji i przetwórstwa, produkcja wosków i woskoli oraz w **dziale IV poz. 17 pkt. 4 ZARZĄDZENIA Nr 7 MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO I LEKKIEGO z dnia 7 lipca 1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego** wydanym na podstawie w/w rozporządzenia, oraz**

- na stanowisku aparatowy tj. na stanowisku określonym w **Załączniku A dziale IV poz. 17 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przy produkcji i przetwórstwie żywic i tworzyw sztucznych oraz produkcji surowców, półproduktów i środków pomocniczych stosowanych do ich produkcji i przetwórstwa, produkcja wosków i woskoli oraz w **dziale IV poz. 17 pkt. 1 ZARZĄDZENIA Nr 7 MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO I LEKKIEGO z dnia 7 lipca 1987 r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego** wydanym na podstawie w/w rozporządzenia,**

b) praca w Wytwórni (...) w R. w okresie od 16.02.1977 r. do 03.09.1977 r. na stanowisku spawacza tj. na stanowisku wymienionym w **Załączniku A dziale XIV poz. 12 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze**, który to dział obejmuje Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym oraz w **dziale XIV poz. 12. pkt 8 ZARZĄDZENIA Nr 7 MINISTRA Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 19 maja 1983 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego** wydanym na podstawie w/w rozporządzenia,

c) praca w Przedsiębiorstwie (...) od 19.03.1979 r. do 30.09.1982 r. na stanowisku spawacza tj. na stanowisku wymienionym w **Załączniku A dziale XIV poz. 12 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 7 lutego**

1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, który to dział obejmuje Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym oraz w **dziale XIV poz. 12. pkt 8**

ZARZĄDZENIA Nr 7 MINISTRA Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 19 maja 1983 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego wydanym na podstawie w/w rozporządzenia,

d) praca w Przedsiębiorstwie (...) we W. w okresie od 08.07.1986 r. do 31.12.1992 r. na stanowisku pomocnik wiertacza tj. na stanowisku wymienionym w **Załączniku A dziale I poz. 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze**, który to dział obejmuje Prace wiertnicze, geofizyczne, hydrogeologiczne i geodezyjne przy poszukiwaniu surowców i wody oraz w **dziale I poz. 4 pkt 23 ZARZĄDZENIA Nr 17 MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI z dnia 12 sierpnia 1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górniczym i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach** wydanym na podstawie w/w rozporządzenia.

Wnosił również o zasądzenie od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

wnioskodawca W. K., urodzony (...), złożył w dniu 7 lutego 2014 roku wniosek o przyznanie emerytury. Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (dowód: wniosek o emeryturę k. 1-4 akt emerytalnych).

W. K. na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem ubezpieczenia w łącznym rozmiarze 26 lat 5 miesięcy i 24 dni, w tym **6 lat, 4 miesiące i 18 dni pracy w szczególnych warunkach tj.** okresy zatrudnienia:

- od 15 października 1977 roku do 20 listopada 1978 roku w (...) Spółce z o.o. w R. na stanowisku spawacza elektrycznego i gazowego,

- od 15 października 1982 roku do 31 lipca 1985 roku w (...) w R. na stanowisku górnik odkrywkowy,

- od 8 lipca 1986 roku do 31 grudnia 1988 roku w Zakładzie (...) we W. na stanowisku pomocnik wiertacza (dowód: decyzja z dnia 16 kwietnia 2014 roku k. 17 akt emerytalnych plik II, odpowiedź na odwołanie k. 4-5 akt, świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych k. 22 akt emerytalnych plik I, świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych k. 19 akt emerytalnych plik I).

W okresie **od 7 lipca 1971 roku do 31 stycznia 1977 roku** wnioskodawca był zatrudniony na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy **w Zakładach (...) w W.** W wystawionym w dniu 31 stycznia 1977 roku świadectwie pracy wskazano, iż w okresie zatrudnienia zajmował stanowiska: przygotowacz mieszanek i roztworów, zwijacz wyrobów z tworzyw, zestawiacz mieszanek i roztworów, aparatowy procesów suszenia i kalcynacji (dowód: świadectwo pracy k. 15 akt emerytalnych plik I).

Zakłady (...) w W. zajmowały się produkcją materiałów z tworzyw sztucznych tj. folii i ceraty. Wnioskodawca przez cały okres zatrudnienia pracował bezpośrednio przy produkcji tych tworzyw, która odbywała się na dwóch halach, mimo zajmowania różnych stanowisk. Wnioskodawca przygotowywał środki chemiczne do produkcji tych tworzyw w odpowiednich proporcjach, wsypywał je do mieszalników i mieszał je. W mieszalnikach odbywało się łączenie wszystkich składników w odpowiednich proporcjach i temperaturze, w których zachodziły reakcje chemiczne. W suszarni wnioskodawca pracował przy obsłudze maszyn służących do suszenia materiałów z tworzyw sztucznych, na które nakładane były farby (dowód: zeznania świadka R. M. protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2015 roku nagranie

od minuty 22.50 do minuty 25.53, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2015 roku nagranie od minuty 31.13 do minuty 37.10 oraz k. 77-77verte).

W okresie **od 16 lutego 1977 roku do 3 września 1977 roku** wnioskodawca był zatrudniony na podstawie umowy o pracę, w pełnym wymiarze czasu pracy

w Wytwórni (...) w R. W wystawionym w dniu 15 września 1977 roku świadectwie pracy wskazano, iż w okresie zatrudnienia zajmował stanowiska: przyuczenie spawacza i spawacza (dowód: świadectwo pracy z dnia 15 września 1977 roku k. 30 akt i k. 17 akt emerytalnych plik I).

W okresie zatrudnienia w Wytwórni (...) zajmującej się produkcją i montażem konstrukcji stalowych, wnioskodawca od 16 lutego 1977 roku został zatrudniony przy nauce zawodu spawacza. Z dniem 1 maja 1977 roku zostały wnioskodawcy powierzone obowiązki spawacza elektrycznego i na tym stanowisku wnioskodawca spawał elektrycznie konstrukcje metalowe. Innych czynności nie wykonywał pracował przy tym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (dowód: umowa o pracę z dnia 16 lutego 1977 roku k. 31 akt, angaż z dnia 7 maja 1977 roku k. 36 akt, angaż z dnia 31 lipca 1977 roku k. 35 akt, zeznania świadka R. K. protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2015 roku nagranie od minuty 27.38 do minuty 29.55, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2015 roku nagranie od minuty 31.13 do minuty 37.10 oraz k. 77-77verte).

W okresie **od 19 marca 1979 roku do 30 września 1982 roku** wnioskodawca był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w **Przedsiębiorstwie (...) W.** Kierownictwo (...) Zespołu (...). W wystawionym w dniu 30 września 1982 roku świadectwie pracy wskazano, że w okresie zatrudnienia wnioskodawca zajmował stanowisko montera-spawacza (dowód: świadectwo pracy z dnia 30 września 1982 roku k. 20 akt emerytalnych plik I).

Przedsiębiorstwo (...) W. zajmowało się malowaniem konstrukcji, ich spawaniem, układaniem izolacji i wykonywaniem prac blacharskich na potrzeby budowy elektrowni w B.. Wnioskodawca w tym przedsiębiorstwie wykonywał prace spawacza, jego praca polegała na spawaniu elektrycznym konstrukcji, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Innych czynności wnioskodawca nie wykonywał (dowód: zeznania świadka J. P. protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2015 roku nagranie od minuty 26.05 do minuty 27.21, zeznania świadka R. K. protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2015 roku nagranie od minuty 27.38 do minuty 29.55, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2015 roku nagranie od minuty 31.13 do minuty 37.10 oraz k. 77-77verte).

W okresie **od 8 lipca 1986 roku do 31 grudnia 1992 roku** wnioskodawca był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy **w Zakładzie (...) we W.** W wystawionym w dniu 8 grudnia 1992 roku świadectwie pracy wskazano, iż w okresie zatrudnienia wnioskodawca zajmował stanowiska pomocnika wiertacza, motorowego i ostatnio robotnika przy pracach ciężkich (dowód: świadectwo pracy z dnia 8 grudnia 1992 roku k. 25 akt emerytalnych plik I).

Zakład (...) we W. posiadał swój oddział w R., gdzie zatrudnieniu pracownicy, w tym wnioskodawca, pracowali przy budowie kopalni w B.. Wnioskodawca, jako pomocnik wiertacza, pracował bezpośrednio przy budowie studni głębinowych, które sięgały do głębokości nawet do 200-300 metrów. Studnie te służyły do odwadniania złóż. Miejsce pracy całej brygady były wyznaczane przez geologów. Wnioskodawca pracował w brygadzie, która składała się z pięciu osób: czterech pomocników wiertacza i jednego wiertacza. Samo wiercenie wykonywał wiertacz, który obsługiwał samą maszynę. Natomiast wnioskodawca pracował bezpośrednio przy wiertle o długości 6 metrów i średnicy 20 cm., które miał obowiązek skrócić, a ponadto w zależności od potrzeby, dołączyć lub wyciągnąć dodatkowe przewody, a także dołożyć dalsze obciążniki. W takim charakterze wnioskodawca pracował przez cały okres zatrudnienia (dowód: zeznania świadka B. M. (1) protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2015 roku nagranie od minuty 11.39 do minuty 14.08, zeznania S. S. protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2015 roku nagranie od minuty 14.33 do minuty 22.45, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 26 stycznia 2015 roku nagranie od minuty 31.13 do minuty 37.10 oraz k. 77-77verte).

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył, co następuje:

odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem. Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „wymagany okres zatrudnienia” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach. Spełnienie pozostałych przesłanek nie było przedmiotem sporu, a jednocześnie nie budzi żadnych wątpliwości – wnioskodawca ma wymagany okres zatrudnienia, to jest 25 lat, ukończył 60 lat, i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Prawidłowe rozumienie pojęcia pracy w szczególnych warunkach nie jest możliwe bez wnikliwej analizy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Z zestawienia § 1 i 2 tegoż rozporządzenia wynika, że pracą w szczególnych warunkach jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tego aktu. Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku pracy nie wykonuje czynności pracowniczych nie związanych z tym stanowiskiem pracy, ale stale, tj. ciągle wykonuje prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 listopada 2000 roku, II UKN 39/00, OSNAP 2002/11/272).

Odnośnie oceny dowodów zgromadzonych w postępowaniu zważyć należy, iż okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie

wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Należy jednak wskazać, że z cytowanego wyżej § 2 rozporządzenia nie wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach szczególnych miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Brak zatem takiego świadectwa lub jego zakwestionowanie przez organ rentowy, nie wyklucza dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego.

Wnioskodawca reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika wnosił o zaliczenie do okresów pracy w warunkach szczególnych czterech okresów zatrudnienia:

- w Zakładach (...) w W. w okresie od 07.07.1971 do 31.01.1977 r.,
- w Wytwórni (...) w R. w okresie od 16.02.1977 r. do 03.09.1977 r.,
- w Przedsiębiorstwie (...) od 19.03.1979 r. do 30.09.1982 r. i
- w Przedsiębiorstwie (...) we W. w okresie od 08.07.1986 r. do 31.12.1992 r.

Sam fakt zatrudnienia wnioskodawcy w tych wszystkich okresach był niesporny w świetle dokumentów znajdujących się w jego aktach emerytalnych i osobowych. Spornym pozostawał charakter pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w tych okresach. Stało się tak dlatego, że wnioskodawca nie dysponował świadectwem pracy w szczególnych warunkach.

Wobec powyższego, na wnioskodawcy, zgodnie z treścią art. 6 k.c, spoczywał ciężar wykazania pracy w szczególnych warunkach. Wnioskodawca sprostą temu obowiązkowi. Odnosząc się do pierwszego okresu zatrudnienia tj. **od 7 lipca 1971 roku do 31 stycznia 1977 roku** to wskazać należy, iż przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w postaci przesłuchania wnioskodawcy oraz zeznań świadków: R. M. i S. S., którzy razem z wnioskodawcą pracowali w Zakładach (...) w W. wykazało, że w całym okresie zatrudnienia w tych przedsiębiorstwach wnioskodawca bezpośrednio przy produkcji tworzyw sztucznych, mimo różnych stanowisk pracy. Produkcja tworzyw sztucznych, w tym przede wszystkim folii i ceraty, odbywała się w tych Zakładach na dwóch halach, gdzie wnioskodawca pracował na stanowiskach przygotowawcza mieszanek i roztworów, zwijacza wyrobów z tworzyw, zestawiacz mieszanek i roztworów, aparatu procesów suszenia i kalcynacji, a więc bezpośrednio uczestniczył w procesie ich produkcji. Powyższe okoliczności jednoznacznie wynikają z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków. Wnioskodawca wykonywał w/w prace w pełnym wymiarze czasu pracy, będąc zatrudnionym na cały etat. Zważywszy, że świadkowie pracowali razem z wnioskodawcą w spornym okresie, należy uznać że dysponują oni bezpośrednią, szczegółową, a co za tym idzie wiarygodną wiedzą co do zakresu obowiązków wnioskodawcy oraz warunków w jakich jego praca była świadczona.

Zatrudnienie przy produkcji i przetwórstwie żywić i tworzyw sztucznych oraz produkcja surowców i półproduktów i środków pomocniczych stosowanych do ich produkcji i przetwórstwa zostało wymienione wykazie **A, Dział IV, poz. 17**, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku i podlega uwzględnieniu jako praca w warunkach szczególnych na cele emerytalno – rentowe.

Odnosząc się do kolejnych okresów zatrudnienia tj. **od 16 lutego 1977 roku do 3 września 1977 roku oraz od 19 marca 1979 roku do 30 września 1982 roku** to wskazać należy, iż przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w postaci przesłuchania wnioskodawcy oraz zeznań świadków: R. K. oraz J. P., którzy razem z wnioskodawcą pracowali w Wytwórni (...) w R. – świadek R. K. oraz w Przedsiębiorstwie (...) – świadek J. P. oraz świadek R. K. wykazało, iż wnioskodawca wykonywał pracę, polegającą na spawaniu konstrukcji stalowych, mimo że w jego angażach stanowisko pracy zostało określone jako monter-spawacz. Świadkowie potwierdzili, iż wnioskodawca cały czas w spornych okresach pracował przy spawaniu gazowym lub elektrycznym konstrukcji stalowych. Wnioskodawca wykonywał w/w prace w pełnym wymiarze czasu pracy, będąc zatrudnionym na cały etat.

Zważywszy, że świadkowie pracowali razem z wnioskodawcą w spornym okresie na stanowiskach związanych z pracą wnioskodawcy należy uznać, że dysponują oni bezpośrednią, szczegółową, a co za tym idzie wiarygodną wiedzą, co do zakresu obowiązków wnioskodawcy oraz warunków, w jakich jego praca była świadczona. Sąd zauważa, że świadek R. K. jest bratem wnioskodawcy, a więc osobą zainteresowaną wynikiem sprawy, jednakże nie znalazł żadnych podstaw do zakwestionowania zeznań tego świadka.

Podkreślenia wymaga fakt, iż o szczególnych warunkach pracy nie decyduje nazwa zajmowanego stanowiska, ale rodzaj pracy rzeczywiście wykonywanej przez pracownika. A ten, jak wynika z zeznań świadków, w przypadku wnioskodawcy, był niezmienny w całym okresie zatrudnienia i polegał na spawaniu konstrukcji stalowych. Cały czas do podstawowych obowiązków wnioskodawcy – jak wynika z zeznań świadków - należało spawanie gazowe lub elektryczne konstrukcji stalowych .

Biorąc powyższe pod uwagę oraz w oparciu o zgromadzone dokumenty pracownicze nie ulega wątpliwości, że praca wnioskodawcy zarówno w Wytwórni (...) w R. oraz w Przedsiębiorstwie (...) przy spawaniu elektrycznym lub gazowym konstrukcji stalowych, była pracą o znacznej szkodliwości dla jego zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości. Świadczy o tym zarówno zakres jego obowiązków, charakter pracy, jak i warunki, w jakich praca była świadczona. Mając na uwadze, że podczas zatrudnienia w Wytwórni (...) w R. wnioskodawcy dopiero od 1 maja 1977 roku zostały wnioskodawcy powierzone obowiązki spawacza elektrycznego, bowiem wcześniej przyuczał się do tego zawodu, to w ocenie Sądu, tylko ten okres **od 1 maja 1977 roku do 3 września 1977 roku** mógł zostać zaliczony do pracy w warunkach szczególnych.

W tym bowiem okresie wnioskodawcą wykonywał samodzielnie już prace spawacza.

Zatrudnienie przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym zostało wymienione wykazie **A, Działe XIV, poz. 12**, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku i podlega uwzględnieniu jako praca w warunkach szczególnych na cele emerytalno – rentowe.

Odnosząc się do ostatniego okresu zatrudnienia tj. **od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1992 roku** to wskazać należy, iż przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w postaci przesłuchania wnioskodawcy oraz zeznań świadków: B. M. (2) oraz S. S., którzy razem z wnioskodawcą pracowali w Zakładzie (...) we W. wykazało, iż wnioskodawca wykonywał pracę pomocnika wiertacza nie tylko w okresie uznanym przez organ rentowy tj. w okresie od 8 lipca 1986 roku do 31 grudnia 1988 roku, ale przez cały jego okres zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie. Świadczy o tym potwierdzenie, że wnioskodawca cały czas w spornym okresie pracował bezpośrednio przy wierceniu studni głębinowych, służących do odwodniania terenów (...) w B.. Wnioskodawca wykonywał w/w prace w pełnym wymiarze czasu pracy, będąc zatrudnionym na cały etat. Zważywszy, że świadkowie pracowali razem z wnioskodawcą w spornym okresie na stanowiskach związanych z pracą wnioskodawcy, przy czym świadek B. M. (2) na stanowisku tożsamym ze stanowiskiem wnioskodawcy, uznać należy, iż dysponują oni bezpośrednią, szczegółową, a co za tym idzie wiarygodną wiedzą co do zakresu obowiązków wnioskodawcy oraz warunków, w jakich jego praca była świadczona.

Prace wiertnicze, geofizyczne, hydrogeologiczne i geodezyjne przy poszukiwaniu surowców i wody są pracami wymienionym w wykazie **A, Dziale I, poz. 4**, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku i podlegają uwzględnieniu jako praca w warunkach szczególnych na cele emerytalno – rentowe.

Oceny tej nie zmienia okoliczność nie wystawienia wnioskodawcy przez wszystkich wskazanych pracodawców świadectwa pracy w szczególnych warunkach za sporne okresy czasu. Skoro przeprowadzone w sprawie dowody wykazały, że wnioskodawca taką pracę rzeczywiście świadczył, brak świadectwa pracy w szczególnych warunkach, nie może go pozbawiać prawa do emerytury. Świadectwo pracy w szczególnych warunkach – jak już wyżej podnoszono – nie jest bowiem wyłącznym dowodem służącym do wykazania charakteru świadczonej pracy. A co za tym idzie jego brak nie wyklucza ustalenia, że świadczona praca była pracą w szczególnych warunkach.

Z uwagi na powyższe ustalenia, zasadne jest przyjęcie, że wnioskodawca wykonywał prace w warunkach szczególnych w okresach: **od 7 lipca 1971 roku do 31 stycznia 1977 roku, 1 maja 1977 roku do 3 września 1977 roku,**

od 19 marca 1979 roku do 30 września 1982 roku oraz od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1992 roku. Wnioskodawca po zaliczeniu tych spornych okresów pracy wykazał, iż w szczególnych warunkach pracował przez okres znacznie przekraczający 15 lat.

Zatem biorąc pod uwagę, iż wnioskodawca w dacie złożenia wniosku spełniał jednocześnie pozostałe wymagane przepisami rozporządzenia warunki, tj. ukończył 60 lat, a jego łączny okres zatrudnienia składkowy i nieskładkowy wyniósł ponad 25 lat, należy uznać, że wydana przez organ rentowy decyzja jest błędna, a żądanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia złożenia wniosku, gdyż z tym dniem została spełniona ostanía przesłanka od której to prawo było uzależnione.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu, Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. i na podstawie art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 nr 461), zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz wnioskodawcy kwotę 60,00 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.